

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

เรื่อง

**ผลการจัดกิจกรรมการอ่านิทานเพื่อสร้างนิสัยการมีระเบียบวินัย
ในการเก็บของเล่นเข้าที่สำหรับเด็กปฐมวัย**

นางทิพวรรณ โพธิประเสริฐ

ปี 2561

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานเพื่อสร้างนิสัยการมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่สำหรับเด็กปฐมวัย
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางทิพวรรณ โพธิประเสริฐ
ที่ปรึกษา	ดร.ปัญญาเดช พันธุ์วัฒน์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยตนเอง ในการเก็บของเล่นเข้าที่สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน เพื่อนำไปสู่การสร้างข้อตกลงในการเก็บ ของเล่นเข้าที่ 2. นิทานที่ครูแต่งเอง 3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการมีวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่ ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ มีวินัยในตนเองมากขึ้น ตลอด 4 สัปดาห์ จากร้อยละ 50.60 , 68.80 , 80.89 และ 87.50 ตามลำดับ ผลของการวิจัยนี้พบว่าการใช้นิทานส่งผลต่อการรับรู้ความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัย สูงกว่าการจัดประสบการณ์แบบปกติ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียน วิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และวิชานิทานและวรรณกรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง วิทยาเขตสุพรรณบุรี โดยได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตามโครงการความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ร่วมกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายละเอียดของแนวคิด หลักการ กระบวนการจัดทำและพัฒนาตลอดจนผลจากการนำกิจกรรมการเล่านิทานมาใช้ในการพัฒนาความมีระเบียบวินัยตนเองในการเก็บของเล่นเข้าที่สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 การดำเนินงานครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีวินัยในตนเอง โดยมุ่งส่งเสริมคุณลักษณะตามวัยให้สอดคล้องตามความต้องการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสวนดุสิตและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ได้มอบทุนการศึกษาแก่ผู้ทำวิจัยให้ได้รับโอกาสในการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาเอกปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ปัญญาเดช พันธุ์วัฒน์ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมการกิจกรรมการเล่านิทานมาใช้ในการพัฒนาความมีระเบียบวินัยตนเองในการเก็บของเล่นเข้าที่สำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จลุล่วงด้วยดี

นางทิพวรรณ โพธิประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1	บทนำ
	ความสำคัญของปัญหา
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย
	ความสำคัญของการวิจัย
	ขอบเขตของการวิจัย
	นิยามคำศัพท์
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546
	วินัยในตนเอง
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย
	ประชากร
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
	การเก็บรวบรวมข้อมูล
	การวิเคราะห์ข้อมูล
บทที่ 4	ผลการวิจัย
บทที่ 5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ
	วัตถุประสงค์การวิจัย
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
	วิธีวิจัย
	ผลการวิจัย
	การอภิปรายผล
	ข้อเสนอแนะ
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
	ก แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัยเรื่อง ความมีวินัยในตนเอง ขณะเก็บของเล่น
	ข แผนการจัดประสบการณ์การศึกษาปฐมวัย
	ค ภาพประกอบกิจกรรมการเล่นิทานและการเก็บของเล่น
ประวัติผู้วิจัย	

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ต้องการให้เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อให้มีโอกาสนำตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคมและวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพและมีความสุข ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชนและสถานศึกษาในการพาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : คำนำ)

การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเด็กแรกเกิด - 6 ปี การเตรียมตัวให้เด็กมีความพร้อมและมีพัฒนาการเต็มตามวัย ด้วยการจัดประสบการณ์ สภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาเด็กให้ถึงพร้อมทั้งในด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - จิตใจ ด้านสังคมและด้านสติปัญญาตามวัยและความสามารถของเด็กแต่ละคน เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ได้ส่งเสริมพัฒนาการเด็กผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย โดยถือว่าการเล่นเป็นงานของเด็ก เด็กเรียนรู้จากการเรียนปนเล่น ผลจากการวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัยของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นปีแรกที่เด็กได้เข้ารับการศึกษ ส่วนใหญ่จะพบปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของเด็กๆในเรื่อง ความมีวินัยในตนเอง ได้แก่ การไม่เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ เด็กบางคนเมื่อถึงเวลาเก็บจะเก็บของเล่นอย่างเชื่องช้า เก็บของเล่นมาปะปนกัน โยนของเล่นส่งเสียงดังทำให้ของเล่นชำรุดเสียหาย รวมไปถึงการหยิบแย่งของจากผู้อื่นและการขาดระเบียบวินัย ส่งผลให้การจัดประสบการณ์อื่นๆ ได้รับผลกระทบ เกิดปัญหาในการอยู่ร่วมกัน ปัญหาความไม่เรียบร้อยของห้องเรียน ซึ่งครูผู้สอนต้องเสียเวลาในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้อยู่มาก ครูผู้สอนต้องคอยเตือนเด็กๆ เกี่ยวกับการเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ ซึ่งเด็กๆ ไม่ค่อยสนใจ และไม่เข้าใจคำสั่งของครู กล่าวโดยสรุปคือเด็กขาดวินัยในตนเอง จากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาพบว่ายังขาดกระบวนการอบรมดูแลและการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคมของครอบครัว การไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนการมีภารกิจรับผิดชอบมากเกินไปของครูผู้สอน เช่น ผู้ใหญ่ไม่มีเวลาอบรมเด็กและขาดการดูแลที่ถูกต้อง เมื่อเด็กเล่นของเล่นเสร็จผู้ใหญ่จะคอยเก็บให้ ทำให้เด็กไม่เคยชินกับการเก็บของเล่นด้วยตนเอง เด็กบางคนมีความคับข้องใจ เพราะถูกบังคับมากเกินไปจึงมีพฤติกรรมเพื่อเรียกร้องความสนใจด้วยการขว้างปาของเล่น หยิบของเล่นที่โรงเรียนกลับไปเล่นที่บ้าน เด็กที่ซุกซนผิดกติกาบางคนเป็นเด็กที่พ่อแม่หรือคนในครอบครัวรักมากถูกตามใจและปกป้องมากเกินไป ส่วนเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มักจะเป็นเด็กที่พ่อแม่ไม่ต้องการ เกลียดชังและทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว บางครั้งก็ถูกลงโทษจากพ่อแม่โดยใช้อารมณ์ เด็กจึงขาดวินัยในตนเอง ครูผู้สอนจึงต้องพยายามหาทางแก้ไขด้วยวิธีการที่เป็นระบบและไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพจิต เช่น การให้คำชมเชย การสร้างข้อตกลงร่วมกัน การให้รางวัล ให้การยอมรับและเอาใจใส่ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาชีวิตที่มีคุณภาพต่อไป

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว วินัยต้องสร้างตั้งแต่วัยเด็ก เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่รับสิ่งต่างๆ ได้ง่าย หากปลูกฝังสิ่งที่ดี เช่น ความอดทน การรู้จักควบคุมตนเอง ความมีน้ำใจ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะแทรกซึมเข้าเป็นบุคลิกภาพที่ฝังแน่นในตัวเด็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ที่รู้จักกาลเทศะ มีความรับผิดชอบ เคารพกติกา และแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สังคมยอมรับ ทั้งต่อหน้าและลับหลังหลัง ความมีวินัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลภายใต้บรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาจริยธรรมต่อไป การฝึกให้เด็กมีวินัยในตนเองควรยึดหลักบางประการ ดังนี้

1. ทำให้พฤติกรรมคงทน ได้แก่ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่เด็กแสดงออกเป็นบางครั้ง ครูจะต้องกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นอีก เช่น เก็บของเล่นได้ถูกที่ เก็บของเล่นได้ทันตามเวลาที่กำหนด
2. สร้างพฤติกรรมให้เกิดขึ้น เป็นการสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสมให้เกิดขึ้นกับเด็ก เช่น ช่วยเพื่อนเก็บของ เล่น จัดเรียงของเล่นอย่างเรียบร้อย
3. ลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เป็นการลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้หายไป เช่น เด็กที่ชอบเก็บของเล่น ด้วยการขว้างปาหรือโยนเสียงดัง ปรับเปลี่ยนมาสร้างพฤติกรรมตรงกันข้ามโดยฝึกให้เก็บของเล่นอย่างถูกต้อง และไม่ส่งเสียงดัง

ความมีวินัยในตนเองมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและสังคมเป็นอย่างมาก ประเทศไทยที่ประชาชนมีวินัยในตนเองสูงประเทศนั้นย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้าน ดังนั้น การปลูกฝังให้เด็กเกิดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยความมีวินัยในตนเองทำให้เด็กได้รู้จักผิดชอบชั่วดีที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม สมควรที่จะต้องปลูกฝังตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพื่อให้เกิดขึ้นจนเป็นลักษณะนิสัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบ พร้อมกับการนำผลจากความมีวินัยในตนเองไปพัฒนาดน พัฒนาชุมชน ตลอดจนพัฒนาชาติให้เจริญรุ่งเรืองเท่าทันนานาชาติอารยะประเทศ (ทินกร นาสว่าง, 2551, น. 16) การจัดประสบการณ์เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีความพร้อมและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์นั้น ครูผู้สอนจะต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความสนใจของเด็ก เช่น การใช้กิจกรรมการเล่นิทาน เด็กวัยนี้ชอบฟังนิทานและชอบเลียนแบบตัวละครในนิทาน เพราะนิทานทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะในการฟัง การพูด การแสดงออก ส่งเสริมจินตนาการ และความคิดฝันที่กว้างไกล รวมทั้งยังเป็นการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟัง การที่ครูใช้นิทานสอนเด็กปฐมวัยนั้น เพราะนิทานเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับเด็กแทบทุกวัย โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย เพราะนิทานเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางภาษา ศาสตร์และวรรณคดี นิทานมีคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม ให้คิดสอนใจ ข้อคิด แนวทางประพฤติปฏิบัติ ปลูกฝังสิ่งที่ดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2550, น.11-16) การสอดแทรกผ่านสื่อนิทาน ผู้สอนสามารถสอดแทรกแนวคิดและค่านิยมอันดีงามเข้าไปสู่จิตใจของเด็กได้ เพราะนิทานสะท้อนการพัฒนาวินัยในตนเอง นิทานเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับเด็กแทบทุกวัย โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย ตลอดจนจนเป็นการปลูกฝังค่านิยม ผู้ใหญ่จึงมักใช้นิทานเป็นสื่อที่จะช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และทำให้เด็กมีพัฒนาการไปในทิศทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริสา โสคำภา (2551: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานอิสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานอิสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลองมีพฤติกรรมทางสังคมสูงขึ้น

จากสิ่งที่กล่าวมาผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีตัวบ่งชี้พฤติกรรมและความสามารถอันเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย คือ การมีวินัย ดังนั้น การมีวินัยในตนเองจึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยควรพัฒนาและส่งเสริม ให้เกิดขึ้นในเด็กปฐมวัยเพราะผู้ที่มีวินัยในตนเองนั้นจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีความอดทน เชื้อมั่นในตนเอง ตรงต่อเวลา มีความตั้งใจเพียรพยายาม ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละ มีระเบียบและ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคม และยอมรับ ในการกระทำของตนซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝัง ให้เกิดขึ้นในเด็ก ด้วยการฝึกอบรมจนเป็นนิสัยเพื่อส่งเสริมให้เด็กเติบโตเป็นคนดีของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาพฤติกรรมในการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์ความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้ิทานกับการจัดประสบการณ์แบบปกติ และนำผลที่ได้เป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการด้านการรับรู้ความมีระเบียบวินัยยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ประจำปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้น 96 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ประจำปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน

2. เนื้อหา

การใช้กิจกรรมการเล่นิทานที่มีเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณธรรม ความมีวินัยในตนเอง ด้านระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่

3. ระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาในการศึกษา จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง

4. ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเล่นิทานเสริมคุณธรรม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมด้านระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย- หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัยปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์
2. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติตนให้เป็นไปตามข้อตกลงได้แก่
 - 2.1. เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม
 - 2.2. ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น
 - 2.3. ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
 - 2.4. เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
 - 2.5. เก็บรวบรวมของเล่นได้ครบถ้วนเรียบร้อย
 - 2.6. จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย
 - 2.7. จัดเก็บของเล่นเข้าชุดลงกล่อง/ตะกร้า ได้อย่างเรียบร้อย
 - 2.8. ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น
 - 2.9. ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะเก็บของเล่น
 - 2.10. จัดเก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด

3. กิจกรรมการเก็บของเล่น หมายถึง วิธีการส่งเสริมให้เด็กจัดเก็บของเล่นได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การเล่นนิทาน โดยมีการสร้างข้อตกลงโดยใช้การเล่นนิทาน และฝึกให้เด็กปฏิบัติโดยกระตุ้นให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วยการใช้แรงเสริมทางบวก เช่น การชมเชย
4. นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ ได้รับการพัฒนาความมีวินัยในตนเองในด้านการเก็บของเล่นเข้าที่
2. ครูผู้สอนสามารถใช้ผลจากการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมของนักเรียนปฐมวัยในประเด็นคุณธรรมอื่น ๆ ด้วยการใช้กิจกรรมเล่นนิทานเสริมคุณธรรม
3. ผู้วิจัยได้ประสบการณ์ตรงจากการศึกษาพัฒนาหนังสือนิทาน การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเล่นนิทาน การจัดทำคู่มือและกระบวนการศึกษาในเชิงวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง

- 1.1 ความหมาย
- 1.2 การส่งเสริมวินัยในตนเอง
- 1.3 วินัยกับการเก็บของเล่น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นนิทาน

- 2.1 ความหมายของนิทาน
- 2.2 ประเภทของนิทาน
- 2.3 นิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยต่าง ๆ
- 2.4 ประโยชน์ของนิทาน
- 2.5 การเลือกนิทาน
- 2.6 คุณค่าของนิทาน
- 2.7 เทคนิคการเล่นนิทาน
- 2.8 จุดมุ่งหมายของการเล่นนิทาน
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นนิทาน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วินัยในตนเอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเองจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในด้านต่าง ๆ ดังนี้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2552 : 64-65) กล่าวว่า การฝึกวินัยนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะวินัยมิได้หมายถึงการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระเบียบ ความเข้มงวดของการอยู่ร่วมกัน แต่วินัยหมายถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสุขสบายด้วยความเข้าใจมารยาทและเหตุผลอันดี เด็กจำเป็นต้องปลูกฝังความมีวินัย เนื่องจากการสร้างวินัยไม่ใช่การลงโทษ แต่การสร้างวินัยเกิดจากการสั่งสอนอย่างมีเหตุผล การเป็นตัวอย่างที่ดี ให้โอกาสเด็กปฏิบัติด้วยความสุขการสร้างวินัยเด็กที่ดีต้องเริ่มมาตั้งแต่แรกเกิด ด้วยการสนองตอบให้เด็กรู้สึกได้ในความรักจากพ่อแม่ ต่อมาเมื่อเด็กเริ่มโต การกำหนดวินัยในครอบครัว กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะให้เด็กทำต้องสอดคล้องกับอายุ อารมณ์ และวุฒิภาวะของเด็ก แล้วเลือกพฤติกรรมที่ควรพัฒนาเด็ก ซึ่งในเด็กเล็กได้แก่ ความมีระเบียบ การช่วยเหลือเพื่อน การเล่นเกมมีกติกา การเป็นสมาชิกของสังคมที่ดี สิ่งสำคัญในการฝึกวินัยเด็กนอกจากความรักและเหตุผลแล้ว สิ่งที่สำคัญคือการสอนให้เด็กรู้ขอบเขตของความประพฤติด้วยความตระหนักว่าอิสรภาพที่แท้จริงคืออิสรภาพที่มีขอบเขต ไม่ใช่การทำอะไรตามใจทุกคนต้องมีขอบเขตเพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นที่ดี

สำหรับหลักของการสร้างวินัยให้กับเด็กนั้น มีดังต่อไปนี้

1. มีเจตคติที่ดีกับเด็ก การสอนวินัยต้องค่อยเป็นค่อยไป ใส่ใจและพยายามในการสร้างด้วยการใช้สัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ฝึกเด็กให้รู้จักการบังคับตนเองอย่างมีเหตุผล ให้กำลังใจเมื่อเด็กทำถูกต้องและชมเชย ใช้วิธีการชักจูงใจให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ โดยคำนึงถึงความรู้สึกจิตใจของเด็ก และความสามารถของเด็กในการพัฒนาตามระดับอายุการสอนวินัยเด็ก

2. ให้อิสระแก่เด็กในการมีความคิดเป็นของตนเอง ด้วยการให้คำแนะนำปรึกษาเมื่อเด็กเล่นกับเพื่อนหรือมีปัญหาในการเล่น เด็กควรต้องรู้ว่าทำไมต้องมีวินัย พฤติกรรมที่ยอมรับได้และพฤติกรรมใดที่ผิดเมื่อผิดแล้วต้องแก้ไข เพราะหากเกิดซ้ำแล้วไปแก้ไขจะทำให้เด็กคับข้องใจ

3. สร้างให้เด็กมีความรับผิดชอบหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการติดตาม ให้ข้อมูลป้อนกลับ ชี้แนะ ไม่ติหรือว่ากล่าวเด็กให้เสียใจ ไม่เปรียบเทียบเด็กกับผู้อื่น ให้เด็กรู้สึกเป็นปกติ แต่ประเมินให้เด็กได้เห็นถึงการพัฒนาพฤติกรรมของตนและข้อควรต้องแก้ไข

4. ให้การยกย่องชมเชยในทันทีที่เด็กกระทำหรือปฏิบัติดี อย่าพูดสิ่งที่ไกลเด็กไม่เข้าใจ เช่น ทำดีไปเถอะโตขึ้นแล้วจะดีเอง เด็กไม่ทราบหรือค้ายากเด็กจะไม่เข้าใจ เช่น คนดีเป็นคนเก่ง เป็นต้น ในขณะที่ฝึกเด็กเด็กอาจจะดื้อรั้นบ้าง เอาแต่ใจตนเองบ้าง ต้องให้อภัยอย่าเอาแต่ใจ

5. การฝึกวินัยต้องทำสม่ำเสมอ เราไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กได้ทันทีทันใดต้องฝึกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กซึมซับเป็นนิสัย เมื่อผิดต้องลงโทษทันทีเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าเด็กทำดีต้องชมเชย (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2552 : 80-81)

สรุปได้ว่า การส่งเสริมให้เด็กมีวินัยในตนเองนั้นควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย และใช้วิธีจูงใจมากกว่าการบังคับ ควรปลูกฝังเด็กให้เกิดวินัยในตนเองโดยตั้งอยู่บนรากฐานของการใช้เหตุผลและการให้ความรัก การฝึกวินัยควรกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไปและต้องสม่ำเสมอควรฝึกจนเป็นนิสัย หรือให้เกิดความเคยชินมีการชมเชยให้กำลังใจเมื่อเด็กประพฤติดี

วินัยกับการเก็บของเล่น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2552 : 88-96) กล่าวถึงการฝึกวินัยกับการเก็บของเล่นไว้ว่า การฝึกระเบียบวินัยจำเป็นต้องทำในทันที และสร้างเสริมให้เป็นกิจนิสัย ลูกคนต้องฝึกต้องสอน เด็กเรียนรู้ได้จากการเห็นการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นก็จริง แต่จะมีจุดบอดตรงที่เขาต้องการคำชี้แนะ ดังนั้นพ่อแม่ต้องสอนถ้าต้องการให้เด็กมีวินัยวิธีสอนต้องไม่เคร่งเครียดควรเป็นการเตือน การชี้แนะ และย้ำให้เห็นถึงการกระทำที่ถูกต้องแบบผ่อนคลายจะมีมาก อีกประการหนึ่ง พ่อแม่ต้องใช้คำพูดในการสอนที่เป็นรูปธรรม ทำให้ลูกมองภาพได้ชัด ไม่ใช่คำว่า “อย่า” ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกเล่นของเล่นเสร็จแล้ว พ่อแม่ต้องถามลูกว่า “เลิกเล่นแล้วใช่ไหม” เมื่อลูกตอบว่า “ใช่” ให้พ่อแม่บอกลูกว่า “ช่วยกันเก็บของให้เรียบร้อย จะได้มีของเล่นที่ดีเก็บไว้เล่นได้นานๆ” แล้วเก็บของให้ลูกดูพร้อมชวนให้ลูกช่วยเก็บ เมื่อเด็กเห็นแบบและเข้าใจเหตุผล เด็กจะเห็นประโยชน์ของการเก็บ แล้วเด็กจะเก็บของทุกครั้ง

ในการสอนเด็กต้องสอนด้วยอารมณ์ดีและเมื่อเด็กมีอารมณ์ดีด้วยหากเด็กทำดีเก็บของเข้าที่ที่ต้องชมเชยให้กำลังใจที่เด็กกระทำถูก เช่น ทำเป็นอุทานว่า “โอโฮ ดีใจจังเลย มีเด็กเก่งๆ ที่นี้ด้วย เก็บของเรียบร้อยดีมาก”

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2554 : 68-78) กล่าวถึงการฝึกความมีระเบียบเรียบร้อยไว้ว่า เด็ก ๆ ที่อาศัยอยู่ในบ้านที่เก็บข้าวของเป็นระเบียบก็จะได้รับการพัฒนานิสัยมีระเบียบ และเป็นการฝึกความรอบคอบเด็กที่มีระเบียบจะไม่ค่อยทำของหายเพราะเขาจะเก็บของเป็นที่ที่เป็นทางจัดวางเรียบร้อยหยิบใช้และตรวจสอบได้ง่าย พ่อแม่จึงควรฝึกความมีระเบียบให้ลูกโดย

1. พ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างของความมีระเบียบเรียบร้อย ในบางบ้านที่พ่อแม่ไม่ค่อยใส่ใจเรื่องการจัดระเบียบข้าวของภายในบ้าน ปลอมให้กรงรัง

2. ฝึกลูกให้เก็บสิ่งต่าง ๆ เข้าที่เดิม เมื่อลูกเราเริ่มรู้ความเราต้องสอนให้เขามีระเบียบและมีความรับผิดชอบ สอนเขาเมื่อเขาหยิบสิ่งของขึ้นใดมาใช้ หรือหยิบของเล่นมาเล่น ให้ลูกนำไปต้องเก็บไว้ในที่ประจำทันที และที่สำคัญต้องสอนให้ลูกรู้จักรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองทำ เขาต้องจัดการด้วยตนเอง อย่ายอมให้เขาโยนภาระให้กับพ่อแม่หรือคนอื่น ๆ ในบ้านในเรื่องที่เขาสมควรทำได้เอง เช่น เมื่อเด็ก ๆ ทำบ้านสกปรกเลอะเทอะหรือเก็บของไม่เป็นที่เป็นทางแม่หรือพ่อไม่ควรใจดีจัดเก็บให้ แต่ควรเรียกลูก ๆ มาทำเองและอาจจะต้องมีการลงโทษกรณีที่ไม่เชื่อฟัง

ผู้วิจัยได้นำคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเองมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการจัดเก็บของเล่นเพื่อให้เห็นถึงความมีวินัยในตนเองเมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นดังแสดงในภาพประกอบ ดังนี้

คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

1. มีความอดทน ควบคุมตนเอง
2. มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
3. เคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน
4. มีความรับผิดชอบ
5. มีความตั้งใจจริง
6. เสียสละเพื่อส่วนรวม
7. มีเหตุผล
8. มีความเป็นผู้นำ
9. ไม่วิตกกังวล
10. ตรงต่อเวลา
11. มีลักษณะมุ่งอนาคต

พฤติกรรมที่บ่งชี้ความมีวินัยในตนเอง

- 2.1 เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม
- 2.2 ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น
- 2.3 ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
- 2.4 เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
- 2.5 เก็บรวบรวมของเล่นได้อย่างครบถ้วน
- 2.6 จัดเก็บของเล่นเข้าสู่ตุลกล่อง/ตะกร้าได้อย่างเรียบร้อย
- 2.7 จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย
- 2.8 ความช่วยเหลือเพื่อนในการจัดเก็บของเล่น
- 2.9 ยึดแน่นแถมใส่ของเก็บของเล่น
- 2.10 เก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภัค ไหวหากิจ (2550) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเล่นตาม คติสอนธรรม และการเล่นเกมแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุระหว่าง 5 – 6 ปี จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นตามคติสอนธรรมมีการรับรู้วินัยในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นแบบร่วมมือ แต่ไม่แตกต่างกัน

สัณห์พัฒน์ อรุณธาริ (2550) ได้ทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมและสื่อในกิจกรรมเสริมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อสร้างระเบียบวินัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูอนุบาล 40 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องระเบียบวินัยที่ควรสร้างในขณะที่เด็กทำกิจกรรมเสริมเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 1 จำนวน 2 ห้องเรียน จากโรงเรียนบ้านตลาดเหนือ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในการให้ผู้วิจัยทดลองจัดกิจกรรมและสื่อในกิจกรรมเสริม เพื่อสร้างระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า การสอบถามความคิดเห็น การทำแบบทดสอบและการเสริมแบบรูปแบบมีความเหมาะสมอย่างยิ่งและเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับเด็กปฐมวัย เมื่อนำไปใช้กับเด็กปฐมวัยทำให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยเพิ่มขึ้น

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า วินัยในตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย สามารถที่จะสอนและปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็กได้ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองควรได้ตระหนักถึงการคิดหาวิธีโดยเฉพาะการให้แรงเสริม เพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองซึ่งเป็นการวางรากฐานที่ดีต่อไปในอนาคต

2. นิทาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ประเภท การเลือกนิทาน หลักการเล่นนิทาน เทคนิคการเล่นนิทาน บทบาทครู และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายและความสำคัญของนิทาน

2.1.1 ความหมายของนิทาน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของนิทาน ดังนี้

อิงอร รอดน้อย(2551:21)กล่าวว่า นิทานหมายถึงเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและสามารถนำแนวคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

จากความหมายดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่านิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อๆ กันมาหรือแต่งขึ้นใหม่ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และสอดแทรก ความคิดพร้อมทั้ง เป็นสื่อช่วยในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามเกิดการเรียนรู้ จากเนื้อหาของนิทาน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร

เด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้น 96 คน

กลุ่มเป้าหมาย

เด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 ประจำปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน โดยใช้เวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่น
2. นิทานที่ครูแต่งเอง ประกอบด้วยนิทาน 3 เรื่อง คือ เจ้าจ้อยจอมดีด หนูหวานเจ้าระเบียบ ทองดีชอบเก็บของเล่น
3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการมีวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่ โดยมีขบวนการสร้างดังนี้
 1. ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย พบว่า เด็กในความรับผิดชอบยังขาดวินัยในตนเองซึ่งเป็นคุณลักษณะตามวัยที่จำเป็นในด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องการจัดเก็บของเล่น
 2. ศึกษาและวิเคราะห์ผู้เรียนที่ขาดคุณลักษณะตามวัยดังกล่าว
 3. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัยด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องการจัดเก็บของเล่น พบว่า เป็นคุณลักษณะตามวัยในพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ
 4. ศึกษาแนวทางวิธีแก้ไขปัญหาก็กิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการ พบว่า กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ
 5. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 6. ดำเนินการจัดทำตามที่วางแผนไว้
 7. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
 8. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก ก.)
 9. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา
 10. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 ประจำปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ครบทั้งชั้น จำนวน 20 คน
 11. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

แบบบันทึกพฤติกรรมด้านการมีวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่แบบรายกลุ่ม

ช่วงเวลาที่ยก เกิด	เก็บของเล่นเข้าที่ทุกครั้ง	เก็บของเล่นเข้าที่บางครั้ง	ไม่เก็บของเล่นเข้าที่เลย
1.สัปดาห์ที่ 1			
2.สัปดาห์ที่ 2			
3.สัปดาห์ที่ 3			

3. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่ โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูตนเอง และใช้แบบบันทึกพฤติกรรมในการเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยใช้สถิติการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัย โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

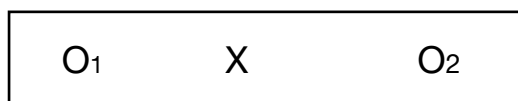
เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ กับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ภาพรวมของการพัฒนาพฤติกรรม คะแนนเต็ม 20 คะแนน เกณฑ์แปลผล แบ่งเป็น 4 ช่วง ดังนี้
 คะแนนระหว่าง 15.01 - 20.00 หมายถึง มีการพัฒนาพฤติกรรมในระดับดีมาก
 คะแนนระหว่าง 10.01 - 15.00 หมายถึง มีการพัฒนาพฤติกรรมในระดับดี
 คะแนนระหว่าง 05.01 - 10.00 หมายถึง มีการพัฒนาพฤติกรรมในระดับพอใช้
 คะแนนระหว่าง 00.00 - 05.00 หมายถึง มีการพัฒนาพฤติกรรมในระดับต้องปรับปรุง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้รูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางด้านการมีวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่

1. กลุ่มเป้าหมายในการทดลอง คือ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ประจำปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน โดยใช้เวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง
2. แบบแผนการวิจัย ใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียว ดังนี้

เมื่อ O₁ แทน การสังเกตพฤติกรรมก่อนการทดลอง
 X แทน การทดลอง
 O₂ แทน การสังเกตพฤติกรรมหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการทดลองในช่วงเวลา 09.30 - 09.50 น. ของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จนสิ้นสุดการทดลอง โดยระหว่างที่ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับเด็กกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 2 จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง

ตารางที่ 1 แสดงการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้แผนกิจกรรมเสริมประสบการณ์(เล่านิทาน)

สัปดาห์ที่	วัน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ชื่อแผนการเรียนรู้	เวลา
1	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	1	นิทานเรื่อง ทองดีชอบเก็บของ เล่น นิทานเรื่อง หนูห้วนเจ้าระเบียบ นิทานเรื่อง เจ้าจ้อยจอมดี นิทานเรื่อง แกะกับมด นิทานเรื่อง ช้างน้อยเกร	20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที
2	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	2	นิทานเรื่อง ทองดีชอบเก็บของ เล่น นิทานเรื่อง หนูห้วนเจ้าระเบียบ นิทานเรื่อง เจ้าจ้อยจอมดี นิทานเรื่อง แกะกับมด นิทานเรื่อง ช้างน้อยเกร	20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที
3	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	3	นิทานเรื่อง ทองดีชอบเก็บของ เล่น นิทานเรื่อง หนูห้วนเจ้าระเบียบ นิทานเรื่อง เจ้าจ้อยจอมดี นิทานเรื่อง แกะกับมด นิทานเรื่อง ช้างน้อยเกร	20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้รวบรวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคล ที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวัน โดยรวมคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละวันให้ครบ 1 สัปดาห์ และหาค่าคะแนนรวมจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละสัปดาห์ จนครบ 3 สัปดาห์ โดยแสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นใน 3 สัปดาห์ ไว้ในตารางเดียวกัน เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของคะแนนพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการทำให้เด็กมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้เพื่อประเมินผลรูปแบบการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางด้านการมีวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม $\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งกลุ่ม
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ อ.อารีย์ พรหมเล็ก , อ.สุนทร เทียนงาม ,อ.ชนมธิดา ยาแก้ว

บทที่ 4 ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่น ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรม และประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน 3 สัปดาห์ มีรายการประเมิน 10 รายการ ดังนี้

1. เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม
2. ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น
3. ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
4. เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
5. เก็บรวบรวมของเล่นได้ครบถ้วน
6. จัดเก็บของเล่นเข้าชุดลงกล่อง/ตะกร้า ได้อย่างเรียบร้อย
7. จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย
8. ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น
9. ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะเก็บของเล่น
10. เก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด

โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 2 คะแนน ดังนั้นเด็กจะมีคะแนนสำหรับการปฏิบัติ 10 รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

การศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก
2. การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่น
3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก

ข้อมูลพื้นฐาน(เพศ)	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	12	60
หญิง	8	40

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 20 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60 และเพศหญิง ร้อยละ 40

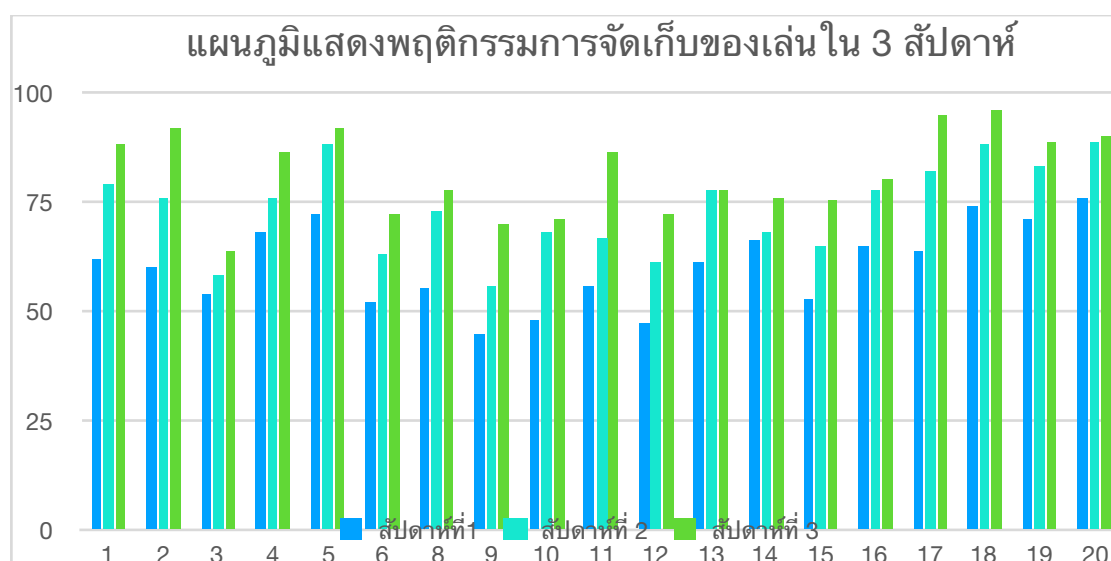
2. การศึกษาพฤติกรรมการเก็บของเล่นในชั้นเรียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานข้อมูลพื้นฐานของเด็ก ดังแสดงในตารางที่ 2 แสดงข้อมูลการบันทึกพฤติกรรมคิดเป็นร้อยละที่ **ไม่สามารถจัดเก็บของเล่นได้** ลดลงตามระยะเวลาช่วงการทดลอง ตามตัวบ่งชี้ จากจำนวนเด็กทั้งหมด 20 คน

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลการบันทึกพฤติกรรมคิดเป็นร้อยละที่**ไม่สามารถจัดเก็บของเล่นได้**

ตัวบ่งชี้	ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง	หลังการทดลอง
1. เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม	40%	28%	8%
2. เก็บของเล่นไว้ตามมุมได้อย่างถูกต้อง	40%	20%	4%
3. ช่วยเหลือเพื่อนในการเก็บของเล่น	36%	24%	12%
4. เก็บของเล่นโดยไม่ต้องเตือน	64%	44%	12%
5. เก็บของเล่นลงตะกร้าได้อย่างเรียบร้อย	16%	8%	4%
6. จัดเก็บของเล่นเข้าสู่ตะกร้าได้อย่างเรียบร้อย	40%	24%	12%
7. จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย	33%	29%	6%
8. ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น	60%	45%	10%
9. ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะเก็บของเล่น	39%	22%	8%
10. เก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด	56%	28%	3%

ตารางที่ 3 แสดงค่าคะแนนจากพฤติกรรมการจัดเก็บของเล่นใน 3 สัปดาห์

เลขที่	คะแนนรวมเต็ม 100 คะแนน		
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3
1	62	79	88
2	60	76	92
3	54	58	64
4	68	76	86
5	72	88	92
6	52	63	72
7	55	73	78
8	45	56	70
9	48	68	71
10	56	67	86
11	47	61	72
12	61	78	78
13	66	68	76
14	53	65	75
15	65	78	80
16	64	82	95
17	74	88	96
18	71	83	89
19	76	89	90
20	46	58	74
คะแนนรวม	1195	1454	1624
คะแนนเฉลี่ย	59.75	72.7	81.2
คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	59.75%	72.70%	81.20%

จากตารางและแผนภูมิแสดงค่าคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ใน 3 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มประชากร 20 คน ที่เป็นเด็กปฐมวัยในชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ มีรายการประเมิน 9 รายการคือ 1.เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม 2.ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น 3.ไม่แย่งกันเก็บของเล่น 4.เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน 5.เก็บรวบรวมของเล่นได้ครบถ้วน 6.จัดเก็บของเล่นเข้าชุดลงตะกร้าได้อย่างเรียบร้อย 7. จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย 8.ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น 9.ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะเก็บของเล่น 10.เก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด เด็กมีคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นรายสัปดาห์ ตลอด 3 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 59.75 , 72.70 , และ 81.20 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วินัยในตนเองต้องมีการส่งเสริมหรือพัฒนาตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้เพราะวัยเด็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมรวมทั้งการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในวัยต่อไป จากการศึกษาเอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสนใจการใช้กิจกรรมการเล่นที่ เป็นแนวทางหนึ่ง ที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพและความพร้อมของเด็กปฐมวัย ดังรายละเอียดการดำเนินงาน ต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีวินัยในตนเองในการจัดเก็บของเล่นเข้าที่ด้วยกิจกรรมการเล่นที่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กชาย - หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 20 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์

วิธีวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย ในด้านเด็กในความรับผิดชอบยังขาดวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะตามวัยที่จำเป็นในด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องการจัดเก็บของเล่น
2. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัยด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องการจัดเก็บของเล่น เป็นคุณลักษณะตามวัยในพัฒนาการด้านอารมณ์ - จิตใจ
3. ศึกษาแนวทางวิธีแก้ไขปัญหาและกิจกรรมที่จะนำมาใช้การปรับปรุงประสิทธิภาพการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ
4. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
7. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน
8. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา
9. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ไปทดลองใช้กับ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดไทรย์ ครอบคลุม จำนวน 20 คน
10. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง
11. ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มประชากร
12. เขียนรายงานการวิจัย

ผลการวิจัย

เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 1/3 มีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูงมีพัฒนาการที่ดีตามข้อตกลงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอด 3 สัปดาห์ จากระดับค่าร้อยละ 59.75 , 72.70 , และ 81.20 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

ผลจากการใช้กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ปรากฏว่าเด็กปฐมวัย ชั้นปีที่ 1/3 จำนวน 20 คน มีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นผลมาจากมีกระบวนการพัฒนาและการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัย การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการวิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน การเตรียมงานโดยการพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นระบบ นำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและมีการวางแผนและเตรียมงาน เพื่อนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นที่ใช้ในการพัฒนาเด็กให้มีความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วยกิจกรรมการสร้างแรงจูงใจ ได้แก่ กิจกรรมการเล่นิทานเรื่องทองดีไม่ชอบเก็บของเล่น

การจัดกิจกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานพัฒนาสุขภาพ (2555:25) กล่าวว่า เมื่อต้องการให้เด็กทำอะไรก็ตาม ต้องจูงใจด้วยแรงเสริมทางบวก วิธีการให้รางวัลเป็นกลยุทธ์ที่ดี ในการเสริมแรงให้เด็กปฏิบัติในทางที่ชอบ นอกจากนี้ต้องอารี พันธมณี (2552:4) กล่าวถึงความมีวินัยไว้ว่า วินัยเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องปลูกฝังกันมาตั้งแต่เล็ก เพราะวินัยนอกจากจะทำให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความเจริญก้าวหน้าแล้ว คนมีวินัยในตนเองมักเป็นคนที่ประสบความสำเร็จ ทั้งด้านการเรียน การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ซึ่งต้องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน ครูผู้สอนต้องคำนึงความเหมาะสมของช่วงเวลาที่ใช้ในการเล่นและที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม เวลาที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 15 นาที ถ้าใช้เวลานานกว่านั้นนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย

1.2 ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเล่นจะทำให้การเล่นของครูน่าสนใจ สนุกสนานมีชีวิตชีวา

1.3 หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษานำรูปแบบการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้จากงานวิจัยนี้ไปพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการใช้ิทานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในกิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา. 2546.
- ทินกร นาสว่าง. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา. 2550.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. คู่มือการเลี้ยงลูกวัยอนุบาลให้เก่ง ฉลาดเป็นคนดีมีคุณภาพ. กรุงเทพฯ : อ่านสนุก. 2552.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ความหมายและความสำคัญของนิทานกรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา. 2550.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. ยิ่งว่าอีคิว คู่มือพัฒนาชีวิตให้ลูกน้อย. กรุงเทพฯ : ชัคเชสมิเดีย. 2554.
- อิงอร รอดน้อย. พฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรม
การเล่นนิทานประกอบการฝึกปฏิบัติจริง. กรุงเทพฯ : 2551.
- นิตยา คชภักดี. ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิถึง5ปี. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว. 2543.
- พรทิพย์ วินโกมินทร์. นิทานละครและหุ่นสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2542.

ภาคผนวก ก

แบบบันทึกพฤติกรรมด้านการมีวินัยในการเก็บของเล่นเข้าที่แบบรายกลุ่ม

ช่วงเวลาที่สังเกต	เก็บของเล่นเข้าที่ทุกครั้ง	เก็บของเล่นเข้าที่บางครั้ง	ไม่เก็บของเล่นเข้าที่เลย
1.สัปดาห์ที่ 1			
2.สัปดาห์ที่ 2			
3.สัปดาห์ที่ 3			

ภาคผนวก ข

แผนการจัดประสบการณ์การศึกษาปฐมวัย
แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน
แผนที่ 1 เรื่อง เจ้าจ้อยจอมดี เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การเก็บของเล่นเข้าที่ถือเป็นความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติ และเป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของเด็กๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นเข้าที่
2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานจากการฟังนิทาน

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้ คือ การมีระเบียบวินัยในตนเอง ได้แก่ การเก็บของเล่นเข้าที่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต้องปฏิบัติ
2. ประสบการณ์สำคัญ คือ การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความเป็นระเบียบ การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูนำหุ่นนิ้วมือรูปสัตว์ให้เด็กๆ ดูและให้ทายว่าเป็นสัตว์อะไร เมื่อเด็กๆ ทายครบแล้ว ครูเฉลยรูปสัตว์แต่ละตัว พร้อมทั้งแนะนำหุ่นมือรูปสัตว์ที่ใช้ในการเล่นิทานให้เด็กๆ ฟัง

ขั้นสอน

1. ครูหาอาสาสมัครมาช่วยแสดงหุ่นมือร่วมกันประกอบการเล่นิทาน ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตัว คือ เจ้าจ้อย หมิเฒ่า เจ้าหูตั่ง เจ้าหูตูบ
2. ครูเล่นิทาน เรื่อง เจ้าจ้อยจอมดี ประกอบการแสดงหุ่นมือจนจบเรื่อง
3. ครูสนทนาถึงตัวละครในนิทานว่าเจ้าจ้อยมีลักษณะนิสัยอย่างไร เจ้าหูตั่งและเจ้าหูตูบมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร ถ้าเด็กๆ เลือกได้อยากเป็น เจ้าจ้อย เจ้าหูตั่งหรือเจ้าหูตูบ (ต้องช่วยกันตอบพร้อมทั้งบอกและแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นเข้าที่)

ขั้นสรุป

เด็กและครูร่วมกันสรุปเน้นถึงพฤติกรรมของตัวละคร คือ เจ้าจ้อย เจ้าหูตั่งและเจ้าหูตูบ ซึ่งเป็นนิทานที่ส่งเสริมคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบซึ่งเป็นนิสัยที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง ประโยชน์ของการเป็นคนมีความรับผิดชอบ จะทำให้เป็นที่รักใคร่ของทุกคนและทำให้อยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม
2. การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม

สื่อ

นิทานเสริมคุณธรรม เรื่อง เจ้าจ้อยจอมดี

แผนการจัดประสบการณ์การศึกษาปฐมวัย
แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน
แผนที่ 2 เรื่อง หนูห้วนเจ้าระเบียบ เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การเก็บของเล่นเข้าที่ถือเป็นการมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติ และเป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของเด็กๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นเข้าที่
2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานจากการฟังนิทาน

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้ คือ การมีระเบียบวินัยในตนเอง ได้แก่ การเก็บของเล่นเข้าที่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต้องปฏิบัติ
2. ประสบการณ์สำคัญ คือ การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความเป็นระเบียบ การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับการเก็บของเล่นเข้าที่ให้เด็กๆ ฟัง

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูเล่านิทาน เรื่อง หนูห้วนเจ้าระเบียบให้เด็กๆ ฟังจนจบเรื่อง
3. ครูสนทนาเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง ว่าหนูห้วนเจ้าระเบียบมีพฤติกรรมอย่างไร โดยให้เด็กๆ ยกมือตอบ

ทีละคน

ขั้นสรุป

เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงพฤติกรรมของตัวละคร คือ หนูห้วน ซึ่งเป็นนิทานที่ส่งเสริมคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบซึ่งเป็นนิสัยที่ดีและควรนำมาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม
2. การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม

สื่อ

นิทานเสริมคุณธรรม เรื่อง หนูห้วนเจ้าระเบียบ

แผนการจัดประสบการณ์การศึกษาปฐมวัย
แผนการจัดกิจกรรมการเล่น
แผนที่ 3 เรื่อง เจ้าทองดีชอบเก็บของเล่นเข้าที่ เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การเก็บของเล่นเข้าที่ถือเป็นความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติ และเป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของเด็กๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นเข้าที่
2. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานจากการฟังนิทาน

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้ คือ การมีระเบียบวินัยในตนเอง ได้แก่ การเก็บของเล่นเข้าที่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต้องปฏิบัติ
2. ประสบการณ์สำคัญ คือ การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความเป็นระเบียบ การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับการเก็บของเล่นเข้าที่ให้เด็กๆ ฟัง

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูเล่านิทาน เรื่อง เจ้าทองดีชอบเก็บของเล่นเข้าที่ให้เด็กๆ ฟังจนจบเรื่อง
3. ครูสนทนาเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง ว่าเจ้าทองดีมีพฤติกรรมอย่างไร โดยให้เด็กๆ ยกมือตอบทีละคน

ขั้นสรุป

เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงพฤติกรรมของตัวละคร คือ เจ้าทองดีชอบเก็บของเล่นเข้าที่ ซึ่งเป็นนิทานที่ส่งเสริมคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบซึ่งเป็นนิสัยที่ดีและควรนำมาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม
2. การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม

สื่อ

นิทานเสริมคุณธรรม เรื่อง เจ้าทองดีชอบเก็บของเล่นเข้าที่

ภาคผนวก ค

สัปดาห์ที่ 1

สัปดาห์ที่ 2

28

สัปดาห์ที่ 3

29

ภาพก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน

ภาพหลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล(ไทย)
(อังกฤษ)

นางทิพวรรณ โพธิประเสริฐ
Mrs.Tippawan Pothipraseart

รหัสนักศึกษา

571081321093

ที่อยู่ปัจจุบัน

99/108 หมู่บ้านกลางเมือง พี่พี 9 หมู่5 ตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง
จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี